

da riječ *puh* u sastavu spomenutih složenih toponima ima veze s istozvučnim imenom životinje nego je vjerojatnije da ima oslonca u riječi propuh (pro-puh), ali oboje pokazuje da je riječ *puh* moguća kao zajednička (opća) imenica, što opravdava da se u sastavu složenog toponima, bez obzira na njeno podrijetlo i značenje, piše malim slovom, ako nije prvi dio složenog toponima.

7. Uz pretpostavku da su u prethodnim odsječcima obuhvaćeni i protumačeni svi sporni slučajevi kad se dijelovi složenih toponima dalje od prvoga mjesta pišu velikim početnim slovom, u svim ostalim složenim toponimima svi se dijelovi osim prvoga pišu malim početnim slovom. A takvih je toponima vjerojatno najveći broj.

O S V R T I

PRIOBALNI — ŠTO JE TO?

U posljednje se vrijeme zapaža u novinama sve češće pridjev priobalni: *Još manje je uputno da se u pojedinim turističkim mjestima rezerviraju najbolja i najljepša priobalna područja i predviđaju niske cijene samo da bi se stranci privukli na »njihov teren«*. — ... radi se o jadranskom priobalnom području. — ... prati razvoj priobalnog pojasa. — Tisa — izletišta stanovnika priobalnih gradova.

Taj je pridjev vrijedan pažnje već zbog toga što nije zabilježen ni u jednom našem rječniku. Ipak, zbog toga ne bi bilo potrebno čuđenje. Od veze *pri obali* i sufiksa *-ni* pridjev je normalno izveden. Ne bi smetalo ništa što dosad nije zabilježen ni jedan takav pridjev s tim sufiksom. Oni su jezična potencija pa ne smijemo biti protiv prvoga kad se javi, ako je njegova upotreba opravdana. Je li tako s pridjevom *priobalni*? Mislim da nije. Mjesto njega dosad se upotrebljavao pridjev *obalni*. I to sasvim uspješno. Naime, ne možemo dovesti u opoziciju pridjeve *obalni* i *priobalni* pa da veza s jednim znači jedno, a s drugim drugo. Javio se nov pridjev *prigradski*, ali on ima svoje puno opravdanje. Prvo, ne potiskuje ni jedan dosadašnji pridjev, drugo, opozicijska je razlika očita: *gradski saobraćaj* ≠ *prigradski saobraćaj*. Prva veza označava saobraćaj u gradu, a druga u gradskoj okolici.

Ali da posumnjam u opravdanost pridjeva priobalni, navelo me nešto drugo. U 7. godištu Jezika napisao je Lj. Jonke članak *Obalni ili pribrežni?* gdje kaže da je pribrežni suvišan rusizam pa valja upotrebljavati obalni. Priobalni ne spominje. On se javlja poslije toga. Nije li to preobraženi pridjev pribrežni? Tumačim to ovako: o obalnom se i pribrežnom nešto pisalo, znači: sumnjivi su. Bolje je upotrebljavati treći oblik. I pronađen je priobalni. Ta se pojava zapaža u jezičnoj praksi. Rečeno je da ne valja donešen, nego da treba donesen. I što se događa. Oba su oblika sumnjiva. U prvi plan izbija treći oblik: *donijet*. Ili drugi primjer. Pisano je, s pravom, da veznik *pošto* nije dobro upotrebljavati u uzročnom značenju. I opet se događa da su sumnjiva oba značenja, i vremensko i uzročno. Ima tekstova u kojima ćete uzalud tražiti veznik *pošto*. Sve nam to govori da za solidno jezično znanje nije dovoljno jezične pouke samo pročitati.

Stjepan Babić

POUKE O VELIKOM SLOVU U SITNICAMA JEZIKOSLOVNIM

Pisanje jezičnih pouka nije lak ni zahvalan posao. I odgovornost je velika jer su čitaoci najrazličitije naobrazbe, u većini skloni da sve prihvate kako je stručnjak